Nedjelja, 02.03.2014.g.

Četvrtak mi je bio dan kada sam se duhovno "ispraznio" skoro do kraja.

U raznim kušnjama na poslu kojem radim, "dao" sam sve od sebe drugim

ljudima oko sebe, koji su me redom "praznili".

A da sam se "ispraznio" do kraja osjetio sam po tome što sam na kraju

poslovnog dana dozvolio zlome da me "uvuče" u neke rasprave i prepirke

koje su samo izazivale ljutnju i srdžbu.

Trebalo mi je desetak minuta da to shvatim. I da shvatim da sam ja za to

kriv.

Jer, ne mogu za takve stvari kriviti druge oko sebe kojima Gospodin nije

dao tolike spoznaje o tome kako treba ljubiti i prihvaćati sve ljude oko

sebe, pa što god ti rekli i učinili.

I KAKO DJELUJE ZLI MEĐU NAMA.

A ja sam tu "pao" …

I što uopće znači "biti u pravu", ili "znati bolje" i slično.

I tako, kada sam shvatio kako sam se "ispraznio", i kako takav više ne

vršim Božju volju onako kako mislim da bi Gospodin htio, bio sam jako

sretan kad sam se sjetio da je navečer KLANJANJE ŽIVOM

GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

TREBALO MI JE TO.

JAKO.

I tako, dok sam hodao prema crkvi, razmišljao sam o tome za koga ću se

posebno moliti na tom KLANJANJU.

No, nikakva posebna nakana mi nije "padala" na pamet. Mnogo onih

uobičajnih ali nijedna posebna.

O BOŽE, ONDA SE SJETIM.

PA ZA SEBE TREBAM MOLITI, SEBE TREBAM PRINJETI

GOSPODINU. DA MI SE SMILUJE, DA MI OPROSTI ZA

MOJA "PADANJA" I DA ME PONOVNO "NAPUNI" ZA NOVE

KUŠNJE!

BAŠ SAM BIO RADOSTAN ŠTO ĆU SEBE "NOSITI" PRED

GOSPODINA.

Prije mise smo molili Krunicu. Došao sam već na polovici molitve i vidio

sam da ispred mene u dva reda sjedi jedna povezana grupa ljudi. Nekako

sam imao osjećaj da su došli svi zajedno, radi jedne nakane. I bilo je

tako.

Jer su svi oni došli na misu da se mole za dušu jednog preminulog

mladića.

To sam shvatio tek kada je počela misa i kada je spomenuto njegovo ime.

I samo što je naš dragi župnik krenuo sa slavljenjem mise, jedna žena u

klupi ispred mene pala je na koljena. Kao da ju je nešto presjeklo.

Bila je to majka tog preminulog mladog čovjeka.

I tada su mi kroz glavu "projurile" razne misli i slike.

Nisam poznavao tog mladog čovjeka koji je umro. Ali sam poznavao

njegovu djevojku. Kada je on umro, u mojoj okolini se pričalo o njemu i

načinu kako i gdje je umro, pa sam tako saznao i da je imao djevojku s

kojom je već duže "hodao" i s kojom je imao zajedničke planove za

budućnost.

I vidio sam neki dan tu dragu djevojku kako na ulici hoda sa jednom

ženom.

A tu ženu sam viđao u zadnjih nekoliko mjeseci kako skoro svakodnevno

dođe na misu među prvima, sjedne ispred mene, u predzadnju klupu, i

žarko se moli.

Posebno sam ju upamtio po tome što je bila na svakoj misi "zornici".

I nekoliko puta je došla i na sastanke naše molitvene zajednice.

I kada sam ju prije nekoliko dana vidio sa tom djevojkom na cesti,

nekako mi je došla na misao ideja da je to zapravo majka tog preminulog

mladića.

Ona i njegova djevojka, njezina nesuđena snaha, ZAJEDNO SU PATILE

U VELIKOJ BOLI.

I kad se tu preda mnom srušila na koljena, vidio sam i spoznao zašto JE

TA DRAGA ŽENA, MJESECIMA PRIJE, TAKO ŽARKO DOLAZILA

NA MISE I TAMO MOLILA, KAKO JE ONA U SVOM SRCU I DUŠI

MOGLA.

I čuo sam neke priče drugih ljudi, onako usput, da je ona ovakva i onakva

u nekim svojim ponašanjima, u svojem svakodnevnom životu. Sve to

prije nego joj je umro sin.

A TKO TO OD NAS NIJE OVAKAV I ONAKAV!?

A TKO TO OD NAS MOŽE DRUGOME SUDITI KAKAV JE!?

KAKO ME TAKVA RAZMIŠLJANJA O DRUGIM LJUDIMA

UČINE ŽALOSNIM ….

NISMO NI SVJESNI KOLIKO NAMA OSOBNO ŠTETI KADA

TAKO MISLIMO O DRUGIM LJUDIMA OKO SEBE.

Tokom mise nisam nekako razmišljao o njoj, molio se za nju.

Nekako mi je puno više u misli dolazila djevojka toga mladića.

Ona nije bila na toj misi. Vjerojatno nije baš ni u vjeri. Možda i je, ali ja

ju baš nisam vidio na misama.

I SVE VIŠE I VIŠE SE U MENI JAVLJALA POTREBA I ŽELJA DA

SE NA TOJ MISI, I NA KLANJANJU ŽIVOM GOSPODINU U

PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU POSLIJE MISE, MOLIM ZA

TU DRAGU DJEVOJKU.

NAJEDNOM SE MOJA DUŠA, I MOJE SRCE, ISPUNILO,

NAPUNILO DO KRAJA.

I ODJEDNOM OSJETIM DA VIŠE NE TREBAM SEBE NOSITI

GOSPODINU NA KLANJANJU JER ME GOSPODIN VEĆ

NAPUNIO DO KRAJA.

NAPUNILA ME TA MOJA ŽELJA I POTREBA DA SE MOLIM

GOSPODINU DA SE SMILUJE TOJ DRAGOJ DJEVOJCI U

NJEZINOJ TUZI I NESHVAĆANJU RAZLOGA ZAŠTO SE SVE

TO TAKO TREBALO DOGODITI.

O KAKO SAM BIO RADOSTAN KADA SAM SHVATIO KOLIKO MI

JE MILOSTI DAO GOSPODIN!

DA SE KROZ MOLITVE KOJE MOLIM ZA DRUGE JA JOŠ VIŠE

"NAPUNIM"!

DA MOLEĆI ZA DRUGE ZAPRAVO MOLIM ZA

SEBE!

DA MOLEĆI GOSPODINA DA DRUGI BUDU RADOSNI, DA GA

SPOZNAJU, DA GA PRIHVATE, ZAPRAVO JA SVE TO DOBIVAM

U MNOGOSTRUKO VEĆEM OBIMU!

Sa svim tim spoznajama u sebi i svojim mislima, započeo sam i klanjanje.

I ODMAH SU ME OBLIJALE SUZE. NA POČETKU KLANJANJA.

PRVO RADI TOGA ŠTO SAM OSJETIO DA MI JE GOSPODIN

ISPUNIO MOJE MOLITVE I PRIJE NEGO SAM GA POČEO MOLITI.

ISPUNIO JE MOJU DUŠU DO VRHA!

I TO KROZ MOLITVE KOJE SAM MOLIO I KOJE SAM NAKANIO

MOLITI ZA ONU DRAGU DJEVOJKU KOJA JE OSTALA BEZ

DEČKA. I NJEGOVU MAJKU.

DA U SVEMU TOME SPOZNAJU DA JE GOSPODIN BOG TU,

MEĐU NAMA, SA NJIMA.

DA JE ON I SA NJIHOVIM VOLJENIM. I DA JE NJIHOVOM

VOLJENOM SADA PUNO, NEMJERLJIVO PUNO BOLJE TAMO GDJE

JE SAD NEGO ŠTO MU JE BILO OVDJE NA ZEMLJI.

I DA ĆE I ONE, PONOVNO JEDNOGA DANA, BITI SA NJIM.

TVRDA JE TO ISTINA … ZA NJU TREBA MNOGO VJERE. I

MNOGO SPOZNAJA PO GOSPODINU…

A DRUGO, PLAKAO SAM RADI TOGA, ŠTO SAM U SRCU IMAO

IZGUBLJENOST TE DRAGE DJEVOJKE U OVIM TRENUCIMA.

KOLIKO LI PITANJA SADA ONA IMA!

KAKO SADA ONA NEMA VJERE U GOSPODINA BOGA!

TKO ĆE SADA NJOJ OBJASNITI DA JE TO SVE BOŽJA VOLJA,

DA ĆE ON NA KRAJU SVE OKRENUTI NA DOBRO …

TKO JOJ SADA MOŽE PRIČATI O TOM BOGU KOJI JE OVO

DOZVOLIO …

TEŠKI JE TO SADA JAD U SRCU I DUŠI TE DJEVOJKE!

O TEŠKO JE TO KADA RODITELJI POKAPAJU SVOJU DJECU

…

KADA DJEVOJKA POKAPA SVOJEG MLADIĆA …

KAKO TADA SMOĆI SNAGE I VJEROVATI DA JE TO TAKO

NAJBOLJE ZA SVE I DA ĆE SVE BITI DOBRO!

O BOŽE MOJ, KOLIKO LI ZA TO TREBA VJERE!

SMILUJ NAM SE!

SMILUJ SE TIM DRAGIM DVJEMA ŽENAMA DA TE

SPOZNAJU, DA TE PRIHVATE, DA PREPOZNAJU, PRIHVATE

I IZVRŠE ONO ŠTO SI IM NAMIJENIO NA NJIHOVOM

ŽIVOTNOM PUTU, PUTU NJIHOVOG VJEČNOG SPASENJA!

HVALA TI MOJ LJUBLJENI GOSPODINE ŠTO MI NISI DAO

PITANJA O SVEMU OVOME NEGO SI MI SAMO DAO

ODGOVOR DA JE MOJE DA SE MOLIM ZA NJIH!

KAKO BI SE MOJA DUŠA ISPUNILA ZA SVE KUŠNJE KOJE MENE

ČEKAJU NA ONOM PUTU KOJI SI ZA MENE PRIPREMIO.

I KAKO BI SRCA I DUŠE TE DRAGE DVIJE ŽENE SPOZNALE U

SVEMU TOME TEBE I PUNINU TVOJE LJUBAVI ZA SVE NAS.

Tako sam ja plakao, tako sam ja molio za tu djevojku.

O SMILUJ JOJ SE MOJ LJUBLJENI, MOJ PREDRAGI, TROJEDINI

BOŽE!

PO MISLORĐU SVOJEM BESKRAJNOM I LJUBAVI TVOJOJ

BESKRAJNOJ!

I nakon KLANJANJA, kada sam izašao van iz crkve, imao sam osjećaj

duboke, duboke ispunjenosti.

I SJETIT ĆU SE JOŠ KOJI PUT U SVOJIM MOLITVAMA TE

DRAGE DJEVOJKE.

I MOLIO SAM GOSPODINA DA JOŠ VIŠE U DUHU POVEŽE TE

DVIJE DRAGE ŽENE KAKO BI JEDNA DRUGOJ SADA BILE

UTJEHA I SNAGA.

JER ONE SU LJUBILE LJUBAVLJU JEDNE ŽENE I JEDNE MAJKE.

DVIJU NAJJAČIH LJUBAVI MEĐU NAMA LJUDIMA.

LJUBAV JEDNE MAJKE.

LJUBAV JEDNE ŽENE.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN TROJEDINI BOŽE, OČE,

SINE I DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA.

SMILUJ SE SVIMA ONIMA KOJI TRAŽE

TVOJU POMOĆ!

PRESVETA DJEVICE MOLI ZA SVE NAS!

CIJELI DUHOVNI SVIJETE, KOJI VRŠIŠ I

POŠTUJEŠ BOŽJU VOLJU, MOLI ZA SVE

NAS!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE,

SVET I PRESVET.